

En farlig svampfest

Det är så oerhört lätt att dra förhastade slutsatser av det första intryck man får i en situation. Här är en fin liten historia som belyser detta. Det var en familj som hade varit ute och plockat svamp. De fick så mycket svamp att de bjöd in grannarna att festa på svampsoppa och svampstuvning. Efter måltiden gav de resterna till katten. Lite senare hörde de hemska skrik från köket. Där fann de katten som låg och vred sig i plågor. Genast drog de slutsatsen att katten blivit förgiftad av svampen. De kastade sig in i bilen och körde snabbt till sjukhuset där de lät magpumpa sig. När de senare kom hem alldeles slutkörda gick de in i köket för att se om katten hade överlevt. Där fann de katten ligga i sin korg med tre små söta kattungar intill sig. Slutsatsen av denna historia är att man bör kolla upp fakta ordentligt så man inte tar ett förhastat beslut och magpumpar sig helt i onödan.

Alltför många gånger i mitt liv har jag valt fel väg för att jag gått på första intrycket. Den första gången var när jag lade Gud på hyllan i tonåren, för jag trodde att kristendomen var tråkig och insnöad. Det blev en rejäl magpumpning. Men tack och lov så fick jag upp ögonen för sanningen senare i mitt liv. Men det är inte bara i de stora vägskälen i livet som det är viktigt att ta reda på hur saker och ting ligger till *innan* man bildar sig en uppfattning.

Mina två äldsta söner var på Frizon i slutet av sommaren, en kristen musikfestival för ungdomar. Jag fick möjlighet att själv vara med för några år sedan i egenskap av föreläsare. Det var en fantastisk upplevelse, med massor av bra musikgrupper, disko, undervisning och sportaktiviteter. Ungefär sextusen ungdomar samlas, har roligt och prisar Herren på olika sätt. Tänk, om det funnits sådant på min tid kanske jag inte valt bort Gud. Min äldste son Victor hade med sig en ickekristen kompis från sin skola. Jag bad mycket under festivalen att Jonte skulle bli påverkad av Guds kärlek. När de kom hem frågade jag Victor hur mötena hade varit. Då kröp det fram att de nästan inte varit på någon undervisning, utan bara lyssnat på konserterna. Jag blev besviken på Victor att han inte tagit ansvar för sin kompis. I en arg ton sa jag,

- Vad var det då för mening att jag bad för dig och Jonte?.

Då kom min andra son Mikael till Victors försvar och sa;

- Men mamma, vi har ju varit på "Frizon". Där är man fri att göra det man vill. Det var som om Gud tog mig i örat och läxade upp mig genom Mikael. Jag fick gå till Victor och be honom om förlåtelse för att jag dömt honom så snabbt. Då berättade Victor att Jonte hade känt sig lite utanför och därför inte velat gå på mötena. Victor ville inte lämna honom ensam utan gjorde allt för att Jonte skulle trivas och få lära känna kristna vänner i lugn och ro. Han sa,

- Om Jonte får förtroende för mig och mina vänner vågar han nog följa med till kyrkan också. Jag kände mig alldeles förkrossad när jag förstod min sons omsorg och kärlek till sin kompis. Gud hade svarat på mina böner på sitt sätt.

- Herre, hjälp mig att se med dina ögon istället för att döma av första intrycket.